

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 137. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613678192/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Indbyggere ere veløvede i den Leeg, aldrig at forfeile Maalet.« —

Noget efter fortalte Adalbert sin Onkel, hvorledes han havde udforsket hans Hemmelighed. »Det kunde jeg vel tænke,« svarede Czernim, »det hielper ikke at skinde sine Dumheder, thi indhyller du dem i Nat og Mørke, saa vil dog Maanen og Stierne røbe dem.« — »Af slige Dumheder har du ingen Skam, Onkel.« — »Jeg har den Svaghed undertiden at ville hielpe den Enkelte,« sagde Czernim. »men hvad gavner det i et Land, hvori det hele Folk smægter i Elendighed? Hvad gavner det, naar hele Huset brænder, at redde en Spaan deraf?«

»Det Eneste, vi kunne gøre, er at frelse den Enkelte,« svarede Adalbert, »thi Alle mægte vi dog ikke at frelse.«

»Maaskee følger jeg dig til Krakau, der ville vi tale nærmere om denne Sag,« svarede Czernim.

»Lad os heller tale derom strax,« sagde Adalbert.

»Hæv blot det Tryk, der hviler paa det Hele, anvend al din Kraft og alle dine Midler herpaa, saa vil det Andet komme af sig selv,« sagde Czernim, i det han venlig trykkede Adalberts Haand.

Ved at høre sin Onkels sidste Ord, maatte Adalbert uvilkaarlig tænke paa de Vaabenøvelser, hvortil han nylig havde været Vidne, og han besluttede nu nøiere, end nogensinde før, at agte paa, hvad der foregik omkring ham, for, om muligt, at opdage, om Czernims Ord blot grundede sig paa Drømme om en Befrielse, der aldrig i Virkeligheden kunde finde Sted, eller paa virkelige Planer og alvorlige Forsætter, som man med Tiden haabede at udføre.

Hvad der strax faldt Adalbert i Øinene, var det patriarchalske Liv, hans Onkel førte med sine Undergivne, thi her var aldeles intet svælgende Dyb befæstet mellem Befalende og Adlydende, tvertimod blandede Husets Folk sig tidt i den almindelige